

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1264/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113231178
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113231178.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: R. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX/XXX, J. J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 2.128,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30. 06. 2014 č. k. 7C/81/2014 - 49, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okresného súdu a vec mu vráca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 170,10 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 2,525 % ročne od 13. 08. 2012 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že úver poskytnutý navrhovateľom odporkyni bolo treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o úvere chýbajú obligatórne náležitosti zmluvy. Vzhľadom na to, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi menej, ako jej tento poskytol úver, tak došlo na jej strane k bezdôvodnému obohateniu podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré je povinná navrhovateľovi vydať v priznanej výške, teda v sume 170,10 Eur s príslušenstvom.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd vo veci nesprávne rozhodol. Pri rozhodovaní totiž vychádzal z nesprávne použitej právnej normy, pretože zákon č. 258/2001 Z. z. v dobe uzavretia zmluvy, teda dňa 27. 08. 2010 už účinný nebol. V tomto čase už platil zákon č. 129/2010 Z. z., pričom tento stanovoval už iné podmienky pre posúdenie toho, či zmluvu možno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Okrem toho mal za to, že zmluva o úvere obsahuje výšku RPMN s presne stanoveným údajom. V danom prípade nemožno hovoriť o neistote spotrebiteľa, pretože v konečnom dôsledku na základe podpísanej zmluvy o úvere bola výška RPMN nižšia ako bola predpokladaná, tak nemožno hovoriť o tom, že by tento údaj bol nepresný a v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru navrhovateľa zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., obsahovala všetky údaje pre posúdenie jej správnosti, avšak súd ich absenciu nesprávne vyložil, pretože neaplikoval správny právny predpis účinný v čase uzavretia zmluvy. Rovnako tiež namietal závery okresného súdu o neplatnosti zmluvy o úvere, ako aj o rozpore s dobrými mravmi. Poukazoval na to, že v danom prípade chýba akékoľvek odôvodnenie aplikovania ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z tohto ustanovenia totižto vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery

v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V danom prípade sa teda súd mal zaoberať nielen hodnotou obvyklej odplaty na finančnom trhu, ale aj spôsobom a mierou zabezpečenia záväzku, objemom poskytnutých prostriedkov a lehotou splatnosti. Pokiaľ tieto okolnosti okresný súd nezohľadnil, tak jeho rozhodnutie za daných okolností treba považovať za predčasné. Pri posudzovaní primeranosti odplaty na finančnom trhu totiž výška dohodnutej odplaty neprevyšovala primeranú odplatu, v tom čase platnú na finančnom trhu v dobe uzavretia zmluvy. Na základe uvedených okolností žiadal vo veci rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu.

Vedľajší účastník na odvolanie navrhovateľa žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Aj z podaného vyjadrenia vedľajšieho účastníka vyplýva, že pri hodnotení predmetu sporu vychádzal už z ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Teda v zmysle uvedených podmienok posudzoval aj uzatvorenú zmluvu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Bol toho názoru, že aj v zmysle uvedeného zákona je rozhodnutie okresného súdu v konečnom dôsledku správne. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z obsahu spisu vyplýva, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal proti odporkyňi zaplata celkom sumy 2.128,75 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Vychádzal pritom zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 27. 08. 2010. Právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z. z.

V spise je pripojená Zmluva o revolvingovom úvere označená pod č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 08. 2010.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu však vyplýva, že tento posudzoval predmetný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že v čase uzatvárania zmluvy dňa 27. 08. 2010 už neplatil zákon č. 258/2001 Z. z., pretože tento bol nahradený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 11. 06. 2010.

Podmienky uzatvorenej zmluvy medzi navrhovateľom a odporkyňou teda už nemohli byť posudzované podľa zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere už neplatil a bol nahradený iným zákonom. Ak sa teda okresný súd nezaoberal posudzovaním zmluvy o úvere, ktorá bola uzatváraná už v čase platnosti zákona č. 129/2010 Z. z., tak vec nemohol správne právne posúdiť, pretože vychádzal z použitia zákona, ktorý v čase uzatvorenia zmluvy už neplatil.

Akokoľvek závery okresného súdu, ktoré vychádzali z použitia zákona č. 258/2001 Z. z., na konkrétnu vec už nemohli byť použité, a preto ak okresný súd pri rozhodovaní aplikoval nesprávny právny predpis, potom aj jeho rozhodnutie v danom prípade nemožno hodnotiť ako správne, ak pri rozhodovaní mal vychádzať z iného právneho predpisu, teda zákona č. 129/2010 Z. z. a tam stanovených podmienok pre uzavretie úveru.

Tento nedostatok v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu vytýkal aj navrhovateľ, a preto rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné, ak na daný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou nepoužil súd správny predpis, teda zákon č. 129/2010 Z. z.

Odvolanie v tomto smere považoval preto aj krajský súd za dôvodné.

V tejto súvislosti navrhovateľ tiež v podanom odvolaní poukázal na to, že súčasne bol zmenený aj Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 6. Mal za to, že keby okresný súd posudzoval daný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou aj z hľadiska tohto zákonného ustanovenia, musel by

dospieť k záveru, že dohodnutá odplata v prípade daného úveru medzi navrhovateľom a odporkyňou nepresahovala primeranú odplatu v tom čase platnú na finančnom trhu.

Odvolyvanie navrhovateľa v danej veci považoval krajský súd za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že okresný súd v ďalšom konaní bude musieť posúdiť daný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou podľa platného právneho stavu účinného v čase uzatvárania úverovej zmluvy, teda dňa 27. 08. 2010, kedy už platil Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a z hľadiska podmienok tam stanovených, a to aj s ohľadom na novelizáciu Občianskeho zákonníka v ustanovení § 53 ods. 6.

Krajský súd preto rozhodnutie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Aj keď odvolanie podané zo strany navrhovateľa sa malo dotýkať len výrokov II. a III. rozsudku okresného súdu, tak treba poukázať na to, že vzhľadom aj na dôvody rozhodnutia okresného súdu sa na základe podaného odvolania toto dotýkalo celého uplatneného nároku zo strany navrhovateľa, a preto v konečnom dôsledku bolo potrebné celý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov konania. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.